

Full diocesà

24 de juliol del 2016

p4 — Nou projecte diocesà: la Casa d'Acollida per a joves

p6 — Algunes tradicions sobre sant Jaume «el Major»

Sant Jaume «el Major»

Aquest apòstol és anomenat sant Jaume «el Major» per tal de diferenciar-lo de l'altre apòstol Jaume, parent de Jesucrist, que, segons sembla, era molt petit d'estatura i era conegut com a Jaume el Menor, el petit... Sant Jaume (cast., Santiago) havia nascut a la població galilea de Betsaida i era el germà gran del també apòstol i evangelista sant Joan. Ambdós eren pescadors i foren cridats a l'apostolat per Jesucrist un dia que es trobaven a la vora del llac de Galilea mentre repassaven les xarxes del seu pare, Zebedeu (vegeu Mt 4,21-22). Juntament amb l'apòstol sant Pere aquests dos germans Jaume i Joan formaren part del nucli més íntim dels amics de Jesús i, després de la Resurrecció, Jaume de Zebedeu fou el primer apòstol a donar la vida per Crist i l'evangeli segons llegim en els Fets dels Apòstols (Ac 12, 1-2).

Una tradició molt venerable afirma que sant Jaume, poc abans de sofrir el martiri a Jerusalem l'any 42 (durant el regnat d'Herodes Agripa), vingué a predicar a la península ibèrica. Alguns anys després, durant la invasió musulmana de Jerusalem, les relíquies de l'apòstol, per tal de salvaguardar-les, haurien estat dutes a la *finis terrae*, a Compostella, que en època medieval esdevingué —a través del camí de Sant Jaume que travessa Europa amb diverses variants— un dels principals centres de pelegrinatge, equiparable a Roma i a Jerusalem. (Continua a la pàgina 6).

«Un dels deixebles li demanà: "Senyor, ensenyeu-nos una pregària..."»

Diumenge XVII de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que sóc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

(18,20-32)

Salm responsorial

Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.

(Salm 137)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també va ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts

per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu. (2,12-14)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.» Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoïnis; la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpí? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.»

(10,38-42)

«Quan pregueu,
digueu: Pare...»

Textos dialògics

Josep Molist i Rifà, prev.

La primera lectura és la continuació de la que llegírem diumenge passat. Avui descobrim que la finalitat dels visitants era anar a la ciutat de Lot. Mentre els dos misteriosos acompanyants se'n van cap a Sodoma, assistim al diàleg entre el Senyor i Abraham, segons la típica dialèctica oriental del regateig. Talment com si ens trobéssim al Gran Basar d'Istanbul. El patriarca planteja el problema de la retribució, un problema teològic que ressegueix tot l'Antic Testament. Els jueus acceptaven el pecat col·lectiu. El relat proposa una mirada revessa: seria possible el perdó col·lectiu?

De la mateixa manera que al començament d'una pel·lícula sempre es presenta un paisatge, sant Lluc introdueix la narració amb la imatge de Jesús pregant «en un indret». El «Pare nostre» de Lluc té cinc peticions. Podria ser que hagués pouat d'una tradició litúrgica diferent de la de Mateu. Ratzinger afirma que «Jesús ens fa participants de la seva pregària, ens introdueix a l'interior de l'amor trinitari; per dir-ho així, acosta al cor de Déu les nostres misèries humanes», perquè «aquesta pregària vol donar forma al nostre ser, ens vol exercitar en els sentiments de Jesús». El text té un final parabòlic. La paràbola de l'amic que ho és de veritat i que, malgrat la incomoditat d'haver de baixar del pis superior —el lloc del dormitori en les cases rurals— i la dificultat de treure la barra de la porta, ho fa per poder donar pa a l'amic i a la seva família. Un fotograma del cineasta que és sant Lluc.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

25 dilluns

—Sant Jaume, apòstol (†44)
Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 /
Salm 66 / 2 Corintis 4,7-15 /
Mateu 20,20-28

26 dimarts

—Sant Joaquim i santa Anna
Miquees 7,14-15.18-20 / Salm 84 /
Mateu 12,46-50

27 dimecres

—Sant Cugat, màrtir (†304)
—Santa Natàlia, màrtir (825-852)
Jeremies 15,10.16-21 / Salm 58 /
Mateu 13,44-46

28 dijous

—Santa Caterina Tomàs, (1533-1574)
—Sant Víctor, papa. (s.II)
Jeremies 18,1-6 / Salm 145 /
Mateu 13,47-53

29 divendres

—Santa Marta, verge
—Sant Urbà, papa (1040-1099)
—Sant Constantí, bisbe
Jeremies 26,1-9 / Salm 68 /
Joan 11,19-27

30 dissabte

—Sant Pere Crisòleg, bisbe (†451)
—Sant Abdon i Senen, màrtirs (†254)
—Beat Francesc Xavier Ponsa
Jeremies 26,11-16 / Salm 68 /
Mateu 14,1-12

31 diumenge XVIII de durant l'any / Cicle C

—Sant Ignasi de Loiola, (1491-1556)
Eclesiastès 1,2;2,21-23 / Salm 94 /
Colossencs 3,1-5.9-11 / Lluc 12,13-21

La imatge

Temple de la Sagrada Família de Barcelona.

Jesús diu: «Quan pregueu, digueu: Pare...» «Si algú té un amic...» Des de la nostra indignència, Jesucrist ens empeny a ser atrevits i confiats en la nostra relació amb Déu. És de debò Pare i Amic. Pregar és disposar-nos a rebre allò que Déu sap que ens convé. Déu mateix es dona a qui demana, es fa trobadís a qui cerca i obre a qui truca.

Facana de la Glòria, Portes del Pare Nostre. (2008).
Josep Maria Subirachs.

Un nou projecte diocesà: la Casa d'Acollida per a joves

Tal com podeu llegir en la glossa del senyor bisbe, us presentem un nou projecte diocesà: una Casa d'Acollida per a joves. En parlem amb l'Oriol Sabé i la Clara Carbonell, responsables d'aquesta iniciativa.

Quina és la missió d'aquest projecte?

La missió és la d'acollir joves majors d'edat, desemparats, sense feina i/o sense estudis i oferir-los una llar familiar on puguin conèixer Déu i deixar-se transformar pel seu amor. Volem acompanyar-los en el seu itinerari acadèmic i gestionar els recursos adients perquè puguin entrar en el mercat laboral, a partir de les seves motivacions personals.

Per tant, un dels objectius és aconseguir l'autonomia d'aquestes persones.

Sí, és clar. Cada jove tardarà més o menys a trobar un camí autònom en funció de moltíssimes variables (maduresa, habilitats, inquietuds, suport familiar, nivell d'estudis, etc.). Es treballarà per introduir rutines en les seves vides. Es proposaran horaris per a llevar-se, per a participar en les tasques de la llar, per a menjar junts, per a fer les activitats individuals (estudis, pràctiques curriculars, etc.), per a pregar en família, etc. Els volem ajudar a desintoxicar-se de la mandra, de l'addicció al mòbil, de l'ordinador, la TV, el sofà... Els volem empènyer a trobar i potenciar els seus dons, a trobar Déu, conèixer el seu amor, a tenir ganes de fer coses i entregar-se als altres.

Quin entorn creieu que seria el més adequat per a formar aquesta llar?

Considerem que és molt positiu l'entorn rural. El contacte

amb l'obra de Déu i la bellesa d'aquesta pot ser reparadora per a l'ànima i inspiradora, com també terapèutica. Un cop es trobi què és el que motiva aquests joves i quins són els seus dons, es poden buscar recursos, entitats, persones que els puguin acollir i els puguin donar feina. Per això també és important estar a prop de zones on hi hagi un ampli ventall de possibilitats laborals i formatives i, especialment, una parròquia on puguem actuar activament aportant música a les misses, grups de joves, suport a la comunitat, tot per lloar Déu en les petites coses.

Els interessats han d'entendre que és un projecte d'Església i que la caritat anirà unida a l'evangelització.

Nosaltres apostem per la fe, fem una opció per una llar catòlica i, per tant, es convidarà en tot moment des d'aquesta perspectiva, tenint en compte la llibertat de cada jove. Entenem que si un jove de més de 18 anys ve a aquesta llar és perquè accepta (o tolera) lliurement aquesta proposta.

Per últim, quin serà el perfil i la procedència d'aquests joves?

La procedència d'aquests joves pot ser diversa, des de joves detectats a través de Càritas, que tenen família però necessiten d'aquest suport perquè els pares es veuen desbordats, o bé procedents d'algun circuit de la DGAIA (Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència), com ara joves residents en el CRAE (centre per a menors tutelats) que en complir la majoria d'edat es trobin desemparats.

Els qui vulgueu, podeu fer la vostra aportació econòmica al número de compte de La Caixa 2100-0081-96-0200191305, posant com a concepte «Casa d'acollida per a joves».

Els santuaris diocesans, llocs privilegiats de descans espiritual (2)

Continuem repassant els nostres santuaris, concretament avui els de la zona del Berguedà: el santuari de la Mare de Déu de Falgars, el santuari de la Mare de Déu de Paller, el santuari de la Mare de Déu de Lurdes de la Nou i el santuari de la Mare de Déu de Queralt.

El santuari de Falgars està situat a la serra del mateix nom, a 1.288 metres d'altitud; l'horitzó és immens i espectacular. S'hi pot arribar per carretera asfaltada i dista set quilòmetres de la Pobla de Lillet. El santuari de Falgars ha estat sempre un lloc de pelegrinatge i devoció, no sols per a pobletans

Molt a prop del poble de la Nou de Berguedà hi ha el santuari de Lurdes de la Nou, de principis del segle XIX, que Mn. Antoni Comellas, fill de la Nou i gran devot de la Mare de Déu de Lurdes, volgué construir. Començà amb una petita capella l'any 1878 per a posar-hi una imatge de la Verge de Lurdes. Degut a l'allau de visites que rebia la petita capella, en 1880 es començà a construir l'actual santuari, d'estil neoclàssic, inaugurat l'any 1885. Amb pocs anys, gràcies a les aportacions dels devots, es construïren l'altar major i els vuit altars laterals, d'estil neogòtic.

i veïns dels voltants sinó per a molta gent que ve de terres llunyanes. En el santuari hi ha una hostatgeria en règim de mitja pensió o de pensió completa dins un paratge de muntanya esplèndid i amb multitud de camins per a fer rutes.

El santuari de Paller és un edifici històric del municipi de Bagà (Berguedà) que va ser construït entre 1747 i 1748. L'antic santuari era a la masia del Paller de Dalt, on encara hi ha restes de l'església, ja esmentada l'any 1200 i que tenia molts devots. Depenia del monestir de Bagà i la primitiva església fou encara refeta en 1687. En 1747 s'inicià la construcció de l'actual santuari. Al costat del santuari hi ha servei de restaurant per als residents i la gent de pas, com també servei d'allotjament.

El santuari de Queralt està situat al vessant oriental del Castellberguedà, cim de la serra de Queralt. L'indret on avui s'aixeca el santuari correspon, segons sembla, a l'espai que hauria ocupat el castell de Guillem de Berguedà. El conjunt de Queralt l'integren el santuari on es venera la imatge de la Mare de Déu de Queralt i un edifici annex que acollí en el seu moment l'hostatgeria del santuari, on avui hi ha el restaurant i l'estació del funicular que hi accedeix des dels aparcaments. Enguany té especial rellevància amb motiu del centenari de la coronació de la Mare de Déu.

A partir del mes d'agost continuarem amb la resta de santuaris diocesans, els de la zona d'Urgell-Segarra.

Algunes tradicions sobre Sant Jaume «el Major»

Fra Valentí Serra de Manresa

(Prové de la pàgina 1)

La Via Làctia és el nom més antic per a referir-se al camí de Sant Jaume, i una venerable tradició explica que sant Jaume s'aparegué a l'emperador Carlemany per donar-li a conèixer aquesta ruta dels estels que condueix fins al seu sepulcre, a Compostel·la. L'emperador, colpit per aquesta visió, seguí la Via Làctia, donant, així, origen als cèlebres pelegrinatges a la tomba de l'apòstol.

El camí de Sant Jaume també travessa la terra catalana, on l'apòstol, des de molt antic, gaudeix d'una particular veneració i estima, ja que per una antiquíssima tradició sabem que a l'actual plaça de Sant Jaume de Barcelona hi havia edificada una capella dedicada al sant apòstol que recordava el mateix indret on havia predicat sant Jaume quan Barcelona era colònia romana.

En segles posteriors, a l'apòstol sant Jaume li foren dedicades arreu de Catalunya algunes esglésies visigòtiques i pre-romàniques i àdhuc monestirs, com un antic monestir pre-benedictí construït al bisbat d'Urgell.

Encara avui nombroses poblacions el tenen com a patró, i fins acompanya la toponímia d'algunes d'elles: Sant Jaume de Frontanyà, Sant Jaume de l'Enveja, Sant Jaume de Llierca, Sant Jaume de Viladrover, Sant Jaume Sesoliveres i Sant Jaume dels Domenys, entre altres.

El costumari català està farcit de dites i refranys amb referències agràries a la festa de Sant Jaume, com ara aconsellar de no practicar les purgues en temps de massa calor, especialment entre els dies 25 de juliol i 15 d'agost: «De Sant Jaume a Santa Maria, ni purga ni sagnia», o dit d'una altra manera: «Qui es purga per Sant Jaume, no arriba a Sant Anna»; és a dir, no arriba a l'endemà, car Santa Anna és el 26 de juliol!

En el camp de la medicina popular, del nombrós conjunt d'herbes santes cal destacar-ne l'herba de sant Jaume (llat., *Senecio jacobaea*), destacada «herba santa», molt remeiera, que quan les seves fulles s'apliquen en forma de cataplasma ajuden a guarir les inflamacions de la pell.

El camí de Sant Jaume també passa per Catalunya

L'article

Torras i Bages, líric?

Valentí Miserachs, prev.

El bisbe Josep Torras i Bages no era poeta. Li hauria agradat de ser-ho quan va vessar llàgrimes d'emoció damunt la tomba de sant Pere en ocasió del pelegrinatge a Roma. Tot rellegint les seves pastorals, tan denses de doctrina i d'estil sovint un xic espès, hi he trobat tanmateix alguns pasatges de volada lírica, nascuts d'un gran fervor espiritual, sobretot quan el lliga amb la temàtica patriòtica, dues dimensions per a ell inseparables. Ens plau de transcriure la «Deprecació a la Verge de Montserrat», pregària que clou la pastoral «La victòria del Bruc», escrita en el centenari (1808-1908). Em sembla innegable el parentiu d'aquesta fervorosa expansió amb la «Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat». Heus-la aquí:

«Reina de Catalunya, mare dolcíssima del nostre poble, poderosa advocada de la nostra terra! Oh Verge Maria, qui des del vostre august palau de Montserrat sou la dispensadora de les gràcies celestials! A Montserrat convergeixen els sentiments i les forces de tots els catalans; ets, oh santa Muntanya de la Pàtria, un sublim aglutinant d'esperits! A la pàtria li diem mare, però aquesta mare té una altra Mare, que és la gloriosa i sempre humil Verge Maria. Comença sos oficis maternals envers el nostre poble quan aquest nasqué en les valls pirinenques a Santa Maria de Ripoll; i quan complia l'edat de mil anys, a Santa Maria de Montserrat, en les altures del Bruc, donà una sublim empenta al geni de la guerra, a l'invicte emperador, i l'estimbà en l'avenc de la derrota.»

Fixem-nos que no humilia l'adversari, sinó que l'anomena «geni de la guerra» i «invicte emperador». És la Mare qui li dóna l'empenta! I segueix la pregària del bisbe pels seus diocesans que viuen a l'ombra de Montserrat (Igualada, Manresa, Santpedor...):

«Conserveu, oh Mare i celestial patrona, el vigor al nostre poble; conserveu la unió entre tots els seus fills; pregueu per tota la terra catalana, la protecció de la qual teniu encomanada; però oïu la humil pregària del vostre servent, qui fervorosament us recomana els seus diocesans qui viuen a l'ombra de Montserrat i baixa la vostra protecció lluitaren i vanceren en la batalla del Bruc. Pregueu perquè d'aquests pobles mai desapareixi l'esperit immortalitzador que el vostre fill Jesús infon als qui creuen en la seva paraula i practiquen la seva doctrina, i alcanceu-los les divines benediccions.»

El llibre

Memorias con esperanza

Cardenal Fernando Sebastián

Editorial: Encuentro

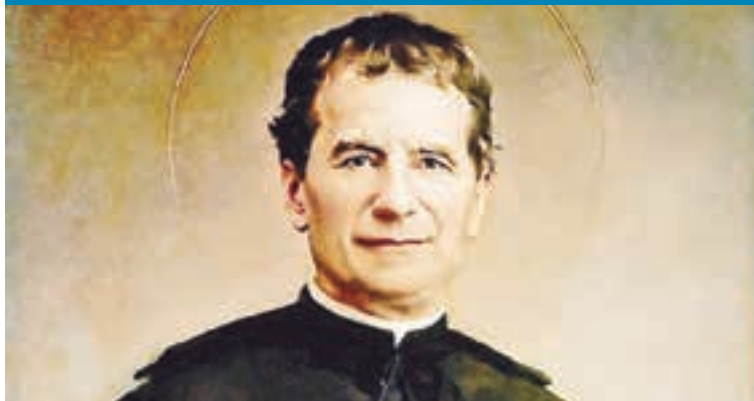
Un dels eclesiàstics més rellevants dels darrers cinquanta anys ha publicat les seves memòries. Ell mateix les resumeix així: «Els qui hem viscut al llarg d'aquests anys passats tenim l'obligació d'ajudar els més joves a conèixer la complexa realitat de la nostra història en tota la seva veritat. En la nostra societat hi ha massa tensions, massa rebuigs, massa exclusions. Els espanyols, des de la Il·lustració, tenim necessitat d'aprendre a conviure, necessitem acceptar-nos els uns als altres tal com som. Tenim al darrere una gran història i un gran patrimoni cultural que ens fa ser el que som. Hem d'aprendre a acceptar-lo amb gratitud... I des d'aquest realisme podrem treballar junts per ser cada vegada millors. Per això, si un vol complir les seves obligacions de cristià i ciutadà, està obligat a manifestar i oferir la seva part de debò. És el meu cas.»

Glossa

Recordeu la Llar Sant Joan Bosco

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa uns quants anys, us vaig parlar de la crida a fundar una llar per a acollir «ninis» (nois que ni estudien ni treballen). Fou arran d'un dinar al palau episcopal amb quatre joves que es trobaven en una situació depriment: sense esperança per manca d'oportunitats laborals i socials, pels conflictes amb els seus familiars i per manca de sentit en les seves vides.

Fa uns quants mesos, vaig entrevistar-me amb un matrimoni jove que desitjava explicar-me el seu somni: una llar per a acollir joves majors d'edat, desemparats, sense feina i/o sense estudis. Volien oferir als joves, especialment als que surten dels centres de protecció de menors i es troben en la indigència, una família on poder conèixer Déu, deixar-se transformar pel seu amor i preparar-se per a tirar endavant la vida. M'ho explicaven perquè un dels treballadors apostòlics de la diòcesi (germà d'ell) els havia animat a apropar-se a Solsona convençut que acolliria el seu projecte.

Immediatament vaig mostrar-hi interès i els vaig demanar que em posessin per escrit el seu somni. Els vaig avançar que, si es tractava d'un projecte que unia caritat i evangelització, ja hi podien comptar. Poc després em feien arribar l'escrit que reproduïm en format entrevista en aquest mateix full.

En aquests moments estem treballant per trobar la rectoria on naixerà aquesta llar i on aquest matrimoni complementarà la seva tasca col·laborant com a treballadors apostòlics.

Faig pública la realització d'aquest somni per quatre motius: primer, per agrair les vostres pregàries perquè apareguessin les persones que havien de fer possible el projecte; segon, per demanar-vos que continueu encomanant tots els serrells que encara resten pendents —trobar la casa, aconseguir que el projecte i la seva disponibilitat pastoral encaixin en la pastoral parroquial i arxiprestal, que hi hagi joves que vulguin ser acollits, etc.—; tercer, perquè col·laboreu econòmicament a fer-ho possible; i quart, per invitar-vos a ser voluntaris d'aquesta casa o a donar oportunitats laborals a aquests joves. A mesura que es vagin concretant els detalls del projecte apareixeran en la web del bisbat.

Aprofito l'ocasió per a recordar-vos que tenim la casa d'acollida de dones a punt per a començar i no ho podem fer perquè no surten les persones vocacionades per a portar-la. No us oblideu d'aquest altre bonic projecte en les vostres oracions i en les converses amb les persones que podrien plantejar-se aquest servei.

